

disse ganske blev afhjulpet og ligeledes ved de øvrige, hvor det blev forsøgt, vilde det dog være urigtigt af den Grund at nære nogen Betænkelse med Hensyn til Geværets Brugbarhed som Feltgevær. Det er Kompagniets Overbevisning, at Feilen altid vil kunne lade sig afhjælpe, i de allerfleste Tilfælde ved et ganske ubetydeligt Arbejde, en ringe Uffiling, og først naar dette viser sig utilstrækkeligt, ved at indsætte en ny Udtrækker.

En anden Sag er det, at der maatte i selve Geværets Konstruktion kan søges den Grund til, at Udfastet undertiden svigter. Udfastet fremkalder nemlig derved, at Patronhulstrets Krave, naar Hylstret føres tilbage med Bundstykket, støder hårdt imod Bagkanten af en Udsjæring i Bundstykkeleiet, den saakaldte Udfasterrille. Det er Arbejde, der herved udfordres af Udtrækkeren til at trykke Patronens Krave ned i den Udsjæring, forekommer det Kompagniet maatte kunne undgaaes ved at Stedet for Kilen at anbringe en fremstaaende Knast. Den skarpe Kant paa Kilen skærer desuden Spaaner af Patronkraven, der ved at blive liggende i Kilen bidrager deres til efter et vist Antal Skud at gjøre Udfastet usikkert, ligesom det er en Ulempe, at Kraven paa de blinde Patroner hurtigt bliver afrundet.

Naar Udfastet efter længere Tids Brug af et Gevær begynder at svigte, mener Kompagniet, at dette maa tilskrives ikke saa meget en Svækkelse af Udtrækkerens Arm som den Omstændighed, at Udtrækkerens Hage kan være bleven lidt afflidt; herved forklæres det ogsaa, at den omtalte Uffiling paa Udtrækkeren har funnet rette Feilen, idet Hagen herved atter er bragt til at gribe fuldt med over Patronens Krave.

Under Henvisning til, hvad der ovenfor er anført, kan Kompagniet erklære det for sin Overbevisning, at de Mangler, der have vist sig ved Geværerne, maa kunne afhjælpes enten ved Fabrikation eller senere ved Udslingerne, i hvert Fald forjaavidd, at der kun ganske sporadisk vil indtræffe Ulemper. Da Betjeningen af Geværer derhos er overmaade simpel og kan læres af enhver Mand, der forøvrigt forstaar at bruge et Gevær, i Løbet af ganske faa Dage, da Konstruktionen synes solid og med Lethed tillader den fornødne Adskillelse af de forskjellige Laagedele, og da Rengjøringen af Geværer er let at udføre og ikke udkræves, saa længe Skudningen staar paa, om man end skyder nok saa mange Skud, tager Kompagniet ikke i Betænkning at udtale, at det anser Geværer for at være vel egnede til Feltbrug, og, paa Grund af den store Skudhastighed, det tillader, og dets overlegne ballistiske Egenskaber, som et betydeligt Fremskridt i Sammenligning med Bagladegeværet af Model 1867.

C. Ammunitionen.

Det samlede Ammunitionsforbrug har udgjort 8,435 skarpe Patroner og 4,000 løse Patroner, eller gennemsnitlig 422 skarpe Skud pr. Gevær. Desuden har der været anvendt 600 blinde Patroner som Exercerpatroner.

Ammunitionen har været særdeles god og giver kun ringe Anledning til Bemærkninger. Der er forekommet nogle faa Kliffere, ialt 8, men det er høist sandsynligt, at de fleste af disse ikke ere virkelige Kliffere, men hidrøre fra, at Haandtaget ikke har været ført helt ned.

Blandt de skarpe Patroner fandtes der 1 og blandt de løse Patroner 2, hvor Fængelhatten havde en Flig, der forhindrede Lukningen af Bundstykket. Ved en skarp Patron saldt Fængelhatten af og ned i Bundstykkeleiet, da Patronen under en Magasinfyldning førtes frem fra Magasinet, og forhindrede herved Funktioneringen af Mechanismen.

Der var først udeleveret 600 blinde Patroner med Bliprojekttil; da de imidlertid viste sig for tunge for Udfastet, ombyttedes de med et lignende Antal med Træprojekttil; disse Patroner vare allerede ved Modtagelsen stærkt slidte, men forøvrigt gode. Mange af dem bleve dog efterhaanden utjensdygtige, navnlig derved, at Træprojektilet stødtes ned i Hylstret.